

عنوان مقاله:

مطالعه علل عدم پایداری بخش های جدید مرمت شده ارگ تاریخی کنارصندل جیرفت در مقایسه با بخش های پایدار قدیمی (بخشی از حوزه فرهنگی هلیل رود)

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 33، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صالح سنجری - دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمد هادی فریور - دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

تا دهه ۱۹۶۰ میلادی اغلب سوالات باستان‌شناختی با بهره‌گیری از روش‌های استدلال و تفسیر در علوم اجتماعی و فلسفه پاسخ گفته می‌شد اما با شکل‌گیری «باستان‌شناسی نوین» از دهه ۱۹۶۰ میلادی، کاربرد و اهمیت علوم تجربی در پژوهش‌های باستان‌شناسی شناخته و بسیاری از نظریات و فرضیات باستان‌شناختی با کمک روش‌های کمی و آزمون‌گری در علوم تجربی بازنگری شد. یکی از شاخه‌های علوم تجربی که در تبیین شیوه معیشت گروه‌های انسانی گذشته، منشأیابی خاک سفالگری و معماری، گزینش خاک مناسب برای مرمت آثار باستانی، بررسی دلایل تخریب یا ماندگاری بناهای تاریخی و دلایل ترک و تخریب شهرهای باستانی نقش مهمی دارد، علم «خاک‌شناسی» است. مقاله حاضر، به منظور مطالعه خاک‌شناسی بخش‌های قدیمی و مرمت شده ارگ حاکم‌نشین تپه باستانی پنج هزار ساله کنارصندل جنوبی جیرفت به انجام رسید. نتایج نشان داد درصد رس بخش قدیمی حدوداً دو برابر بخش مرمت شده است. از سوی دیگر، میزان املاح بخش مرمت شده حدود ۳ برابر خشت‌های قدیمی می‌باشد. این نتایج نشان می‌دهد به تازگی خاکی با درصد رس کمتر و املاح بیشتر به منظور مرمت بنا به کار رفته است. در حالی که خاک بخش‌های قدیمی، احتمالاً توسط سازندگان اولیه بنا از جای دیگری از منطقه با درصد رس بیشتر و املاح کمتر آورده شده است. کانی‌های رسی اسمکتیت، کلریت، ایلیت، پالیگورسکیت و کاتولینیت در خاک‌های بخش مرمت شده مشاهده شد. از سوی دیگر، تمام کانی‌های فوق‌الذکر به جز کانی پالیگورسکیت و سیپولیت در خاک بخش قدیمی شناسایی شد. همچنین، در بخش‌های قدیمی مواد آلی، تکه‌های ذغال و قطعات خرد شده سفال مشاهده شد که به نظر می‌رسد دلیلی بر استحکام و پایداری بیشتر بخش‌های قدیمی نسبت به مرمت شده باشد.

کلمات کلیدی:

باستان‌شناسی نوین، کنار صندل جیرفت، رس، کانی، مرمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1802691>

